

άντισπαστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν /
antispasticus (-um) tetrameter (-trum) catalecticus (-um)

× — — ∙ ∙ — — ∙ ∙ — — ∙ ∙ — — ||

1. ΗΕΡΗΑΕΣΤ. 33. 15 sqq. τῶν δὲ τετραμέτρων (*scil.* ἀντισπαστικῶν) τὸ μὲν καταληκτικὸν καθαρόν ἔστι τὸ τοιοῦτον (Sapph. 140 Voigt)

κατθνάσκει Κυθέρη' ἀβρὸς Ἄδωνις; τί κε θεῖμεν;
καττύπτεσθε κόραι καὶ κατερείκεσθε χτῶνας.

ΤΡΙΧ. 388. 23 sq. τὰ μέντοι προκείμενα τρία ἔπη (p. 364. 26 sqq.) ἀντισπαστικά εἰσι καθαρὰ τετράμετρα καταληκτικά.

ΤΡΙΧ. 390. 10 sqq. τετράμετρα δέ (*scil.* ἀντισπαστικά), καταληκτικὸν μέν, τῶν προκειμένων ἐπῶν ἔκαστον ώς τό·

πολεῦντος πότνιά μεν παρομάρτευν ἐπίκουρος·

οἱ δὴ καὶ καθαρόν ἔστι καὶ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς τοιοῦτον ἐπιτηδεύεται.

ΣΧΟΛ. REC. in Aristoph. *ran.* 340-353a. 1 sqq. (p. 65 Chantry) μέλος χοροῦ κώλων ια', ὧν πρῶτον (v. 340 sq.) ἔγειρε φλογέας λαμπάδας. ἐν χερσὶ γὰρ ἥκεις' τετράμετρος καταληκτικὸς ἀντισπαστικός, ἐξ ἀντισπάστων τριῶν καὶ βακχείου.

ΣΧΟΛ. REC. in Aristoph. *ran.* 340-353c. 1 sqq. (p. 66 Chantry) τὸ ια' (v. 340 sq.) ἀντισπαστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν, μιᾶς συλλαβ[ουσ]ῆς λειπούσης εἰς τὸν τελευταῖον ἀντισπαστον. ἔστι δὲ ἐκ δ' ἀντισπάστων.

ΣΧΟΛ. A in Hephaest. 144. 10 sqq. τὸ τετράμετρον (*scil.* ἀντισπαστικόν) καταληκτικὸν ἔστιν, ἐκ τριῶν ἀντισπάστων καὶ ἰάμβου καὶ συλλαβῆς. ἔστι δὲ ποδῶν ἀπλῶν ἑπτὰ καὶ συλλαβῆς. τέταρτος ἐπίτριτος, εἴτα ἀντισπαστος, εἴτα ἀντισπαστος καὶ ἰάμβος καὶ συλλαβή. εἴτα πάλιν [ἐπὶ τοῦ οίνου] τέταρτος ἐπίτριτος, εἴτα ἀντισπαστος, πάλιν ἀντισπαστος, ἰάμβος καὶ συλλαβή.

ΑΤΙΛ. FORTVN. GL VI 288. 25 sqq. tetrameter (*scil.* antispasticus) brachycatalecticus: (cf. Hor. *carm.* I 1. 1)

Maecenas atavis edite Pegae bonis;
item si unam syllabam adieceris, erit catalecticus:

Maecenas atavis edite Pegae beatis.

ΣΕΡΒ. GL IV 463. 26 sq. de anacreontio. anacreontium constat tetrametro (*scil.* antispastico) catalecticico, ut est hoc: (cf. Luc. *Phars.* VI 448)
infandum tetigit sidera carmen magicorum.

— — — ∙ ∙ — — — — — ∙ ∙ — — ||

2. ΗΕΡΗΑΕΣΤ. 33. 19 sqq. τὸ δὲ (*scil.* ἀντισπαστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν) τὴν δευτέραν ἰαμβικὴν ἔχον καλεῖται πριάπειον, οἶνον (Anacr. 28 [PMG 373] Page)

ἥριστησα μὲν ίτριον λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς,
οἶνον δ' ἔξεπιον κάδον νῦν δ' ἀβρῶς ἐρόεσσαν
ψάλλω πηκτίδα, τῇ φίλῃ κωμάζων τὸ παιδί ἀβρη.

πολυσχημάτιστον μὲν οὖν αὐτὸ ποιοῦσιν, ἀλλὰ τὸ γε καθαρῶς ἐσχηματισμένον ἔστι τοιοῦτον.

ἀντισπαστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν / antispasticus (-um) tetrameter (-trum) catalecticus (-um)

SCHOL. A in Hephaest. 162. 22 sqq. τὸ καθαρὸν πριάπειον ἀντισπαστικόν ἔστι τετράμετρον ἀκατάληκτον (*immo* καταληκτικόν), τὴν δευτέραν ίαμβικὴν ἔχον, οἶνον (Anacr. 28 [PMG 373]. 1 Page)

ἡριστήσαμεν ἵτριου λεπτοῦ μικρὸν ἀπόκλας.

APTHON. GL VI 89. 4 sq. tetrametrum (*scil. antispasticum*) catalecticum, quod habet iambicam coniugationem, ut:

† flavo crine superbit, et gaudet Aerides iam.

DIOM. GL I 505. 18 sq. tetrametrum (*scil. antispasticum*) autem catalecticum perfectissimum est quod appellatur priapium, quod πολυειδές admittit.

— — — — — — — — — — — — ||

3. APTHON. GL VI 89. 9 sq. item (*scil. antispasticum* tetrametrum catalecticum) ex duobus antispastis et iambico dimetro catalecticō, ut:
amorum comites sunt Venus et Cupido nobis.

— — — — — — — — — — — — ||

4. SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 323-339. 6 sq. (p. 62 Chantry) τὸ ε' (v. 331 sq.), ἀντισπαστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν, ἐκ β' ἀντισπάστων, β' ἀναπαίστων (?) καὶ συλλαβῆς.

— — — — — — — — — — — — ||

5. SCHOL. ANON. in Eur. *Hec.* 629-657 (p. 5. 13 sqq. Smith) τὸ β' ἀντισπαστικὸν τετράμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἀντισπάστου, παίωνος β', παίωνος γ' (?) καὶ ἀναπαίστου.

— — — — — — — — — — — — ||

6. SCHOL. ANON. in Eur. *Hec.* 629-657 (p. 5. 13 sqq. Smith) τὸ β' ἀντισπαστικὸν τετράμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἀντισπάστου, παίωνος β', παίωνος (*an* ἐπιτρίτου?) γ' καὶ ἀναπαίστου.

— — — — — — × — — — — — — ||

7. SACERD. GL VI 539. 10 sqq. de tetrametro sapphico priapeio catalecticō. antispasticum tetrametrum catalecticum sapphicum priapeium fit spondeo, dactyo, bacchio (sed ut secunda bacchii longa fiat positione, non sit natura) et spondeo vel iambo, bacchio simili superiori et spondeo, non valde ut sit in divisione finita pars orationis, quod si inventum fuerit, erit laudabilius:

istaec composui metra Sacerdos optima nunc.

— — — — — — — — — — — — ||

8. HEPHAEST. 34. 5 sqq. ἔστι δὲ (*scil. τὸ ἀντισπαστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν*) πυκνὸν καὶ τὸ τὴν δευτέραν μόνην ἀντισπαστικὴν ἔχον, ϕ μέτρῳ ἔγραψεν ἄσματα καὶ Σαπφὼ ἐπὶ τῆς τοῦ ἐβδόμου (fr. 120 Voigt)

γλυκῆς μάτερ, οὐ τοι δύναμαι κρέκην τὸν ἴστὸν

πόθῳ δαμεῖσα παιδὸς βραδίναν δι' Ἀφροδίταν.

ἀντισπαστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν / antispasticus (-um) tetrameter (-trum) catalecticus (-um)

APTHON. GL VI 130. 11 sqq. ponamus enim exempli causa choriambicum trimetrum hypercatalecticum, non ex solis choriambis, sed [ad]mixtum, ut sit prima quidem coniugatio diiambus, secunda choriambus, tertia diiambus et syllaba, quando hypercatalecticum est, ut est:

caduca popli coma glauca iam per agros:

per singulas vel adiectiones vel etiam translationes varias efficit figurās. nam cum sit choriambicum et medium habeat unum choriambum, ambiatur autem utrimque diiambis, si quis ei longam praepōnat syllabam, cuncta in eo versu transfigurabuntur ... 24 sqq. contra autem eidem versui si brevem syllabam initio adiungas, pro iōnico faciet antispasticum metrum, et pro admixtione trochaica facit iambicam, et fit versus antispasticus tetrametrus catalecticus secundam tantum habens antispasticam coniugationem, quae fuit prius iōnica, ut est:

volat caduca popli coma glauca iam per agros;

et erit similis huic sapphico:

aprīca veris aura est, ubi flore rura lucent.

× – √ – × – √ – × – √ – √ – – ||

9. TZETZ. in Aristoph. *Plut.* 253a (p. 70b. 25 sqq. Massa Positano) χοροῦ μέρος ἡ ὁ Καρίων θεράπων. οὐδέ μέχρι χωρίου ἥσαν ίαμβικοὶ στίχοι τρίμετροι ἐντεῦθε δὲ τετράμετροι, οὓς οἱ διδάξαντες περὶ κωμῳδίας, ὁ ἐξ Ἀλικαρνασσοῦ τε Διονύσιος, Εὐκλείδης τε καὶ ὁ Κράτης, ἀναπαιστικούς φασιν, ἐγὼ δὲ ἀντισπαστικούς τε καὶ παιωνικούς.

× × – × – √ – × – × – × – √ × ||

10. SCHOL. VET. in Aristoph. *nub.* 518e (p. 117. 14 sqq. Holwerda) παράβασις (ἢ καὶ ἀνάπαιστος; ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀσύστατον) στίχων με'. τὸ δὲ μέτρον καλεῖται εὐπολίδειον ἔστι δὲ <ἐπιχοριαμβικόν, οὐδὲ τὸ τροχαικὸν μέρος> οὐ κατὰ τάξιν δέχεται τοὺς σπονδείους, ἀλλ᾽ ἔστι τὸ ὅλον καθαρὸν ἀντισπαστικόν. [P.S.]